

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 18.06 d.d. 20 maart 2018 te Amsterdam (prof. mr. J.J.C. Kabel, A.A.M. Beijersbergen van Henegouwen, mr. H.M. Patijn, mr. A.H. Beekhuizen).

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen. De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft de betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 19 februari 2018 te Amsterdam.

Partijen hebben ter zitting hun standpunten (nader) toegelicht.

2. Standpunt van de betrokkene

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van een hypotheek met contractnummer *****972. De registratie wordt gekenmerkt door een bijzonderheidscode 3 op 13 december 2016. De overeenkomst heeft een werkelijke einddatum per 13 december 2016.

De betrokkene heeft zijn klacht als volgt toegelicht.

De betrokkene stelt dat de registratie niet in verhouding staat tot het complete dossier en de stappen die zijn genomen. De andere schuldenaar is betrokkene's ex-partner. In 2012 is contact gezocht met de deelnemer om een oplossing te zoeken in verband met te verwachten betalingsproblemen na scheiding en het verliezen van werk en inkomen. Eind 2013 kwam betrokkene in betalingsproblemen wat leidde tot de A in 2014. Betrokkene stelt dat hij altijd is blijven betalen wat in zijn vermogen lag. De woning werd verkocht na taxatie voor EUR 156.500 op 15 april 2015. Op 22 april 2015 ontving betrokkene een brief over de restschuld. Hij kon daar geen hypotheek voor afsluiten vanwege de A. Betrokkene was in de veronderstelling dat hij doordat hij in november 2014 EUR 5.640 had betaald, de achterstand was ingelopen, maar de A stond er nog.

Op het verweer van de deelnemer reageert de betrokkene met de stelling dat de deelnemer hem niet heeft geïnformeerd over de A, noch over de gevolgen van een code 3 met einddatum.

Betrokkene stelt dat hij door zijn inzet de hoogte van de restschuld aanzienlijk heeft kunnen

beperken. Een bedrag aan taxatiekosten zou in mindering worden gebracht op de restschuld, blijktbaar is dat niet gebeurd, aldus de betrokkene.

3. Standpunt van de deelnemer

De deelnemer heeft de A verwijderd, omdat zij geen juiste vooraankondiging kon overleggen. Het gaat om een vordering tegen finale kwijting. De volledige restschuld was EUR 4.375,67, betrokkene heeft daar EUR 1.500 van voldaan. Dat registratie zou volgen naar aanleiding van de finale kwijting is aan betrokkene meegedeeld bij brief d.d. 5 december 2016.

Op het standpunt van de betrokkene reageert de deelnemer met de stelling dat voor het registreren van een bijzonderheids codering de deelnemer niet reglementair verplicht is deze schriftelijk aan te kondigen en de gevolgen voor betrokkene onder de aandacht te brengen. Toch heeft de deelnemer dat gedaan. Voordat betrokkene de overeenkomst tot finale kwijting met de deelnemer aanging is hij geïnformeerd dat de finale kwijting bij het BKR zou worden geregistreerd. Er bestaat dan ook geen discussie over de juistheid van de registratie, aldus de deelnemer.

4. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken, de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist, is het volgende komen vast te staan.

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het CKI van een hypotheek met contractnummer *****972. De registratie wordt gekenmerkt door een code 3 op 13 december 2016. De overeenkomst heeft een werkelijke einddatum per 13 december 2016.

Op grond van het Algemeen Reglement BKR dient een deelnemer een bijzonderheidscode 3 te registreren als de deelnemer een bedrag ad EUR 250 of meer afboekt. Indien tevens finale kwijting wordt verleend dan dient de deelnemer ook een einddatum te registreren, zodat andere deelnemers van het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) kunnen zien dat de geregistreerde geen verplichtingen meer heeft aan die ene deelnemer. Na verkoop van de woning ontstond een restschuld van (aanvankelijk) EUR 4.375,67.

De restschuld ad EUR 4.375,67 was opgebouwd uit drie componenten, een factuur van de verkopende makelaar ad EUR 3.500, een bedrag van EUR 544 taxatiekosten en nog een bedrag van afgerond EUR 330 aan werkelijk onbetaald krediet. De deelnemer heeft de taxatiekosten ad EUR 544 op de restschuld in mindering gebracht, zodat de restschuld uiteindelijk EUR 3.831,67 bedroeg. De

vraag is of de makelaarskosten die daarvan voor het grootste deel onderdeel uitmaken kunnen worden bestempeld als restschuld op het afgesloten krediet. Kennelijk hebben de deelnemer en de notaris die het transport van de woning begeleidde afgesproken dat de kosten van de verkopende makelaar uit de verkoopopbrengst van de woning werd voldaan. Door dit toe te staan verstreekte de deelnemer feitelijk een nieuw krediet ter hoogte van de makelaarskosten, dat niet was ontstaan als betrokkene de makelaarskosten rechtstreeks zou hebben voldaan. De Commissie volstaat ermee deze beschouwingen te maken. De hoogte van de restschuld, de wijze waarop deze tot stand is gekomen en is samengesteld, zullen in de disproportionaliteitstoets worden betrokken.

De deelnemer is akkoord gegaan met betaling door betrokkene van EUR 1.500. Dat betekent dat zij een bedrag heeft moeten afboeken. Dat is gemeld in het CKI met code 3. Code 3 is hiermee technisch een juiste registratie. Dit was niet anders geweest als de afboeking op de voorgeschoten makelaarskosten niet als afboeking op het krediet zou mogen gelden. Op het krediet (sec) is immers meer dan EUR 250 afgeboekt.

De Commissie zal vervolgens moeten toetsen of de registratie voldoet aan het proportionaliteitsbeginsel. Het proportionaliteitsbeginsel houdt in dat de inbreuk op de belangen van de betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de registratie te dienen doel. Het belang van de registratie is enerzijds de betrokkene te beschermen tegen het aangaan van financiële verplichtingen die hij/zij niet kan dragen en anderzijds dat kredietverstrekkers middels het kredietregistratiesysteem in staat zijn de gegoedheid en het betaalgedrag van potentiële kredietnemers te toetsen en de afweging kunnen maken geen krediet te verlenen aan potentiële wanbetalers. Het hiertegenover staande belang van betrokkene is dat hij/zij in de gelegenheid is kredieten af te sluiten voor het doen van aankopen of zelfs van een woonhuis en daarin niet wordt belemmerd door een negatieve registratie die in veel gevallen verhindert dat de betrokkene een krediet kan afsluiten.

Bij de in deze zaak te maken belangenafweging dienen de volgende (vaststaande) feiten en omstandigheden in aanmerking te worden genomen:

- Het is de enige negatieve registratie op naam van de betrokkene.
- De betrokkene onderhield contact met de deelnemer.
- Als beide schuldenaren de makelaarskosten hadden betaald, dan was EUR 1.500 ongeveer het deel geweest dat betrokkene moest betalen.
- De achterstand (excl. makelaarskosten) was (slechts) EUR 330.

- De restschuld bestaat goeddeels uit kosten, die de deelnemer heeft gefinancierd, waarover onvoldoende met betrokkene is gecommuniceerd.

Op grond van alle genoemde omstandigheden oordeelt de Commissie, dat het thans nog laten voortduren van de registratie in strijd is met het proportionaliteitsbeginsel. De op dit moment bekende feiten duiden erop dat sprake is geweest van een incident, dat betrokkene geen structurele wanbetaler is. Ongewijzigde instandhouding van de registratie zou betekenen dat de negatieve registratie nog tot 2021 in het register zou zijn opgenomen en dat staat - gelet op alle genoemde omstandigheden - niet in redelijke verhouding tot de omvang en de duur van de niet nagekomen betalingsverplichting, mede gelet op het doel dat de registratie dient. De code 3 moet ook daarom worden verwijderd.

5. De beslissing

De Commissie, in aanmerking genomen de toepasselijke reglementen, beslist dat de klacht van de betrokkene gegrond is. De deelnemer dient binnen tien werkdagen na dagtekening van deze beslissing code 3 te verwijderen. Voorts beslist de Commissie gezien de gegrondheid van de klacht, conform het bepaalde in artikel 9 lid 2 van het Reglement, tot terugbetaling van de door betrokkene betaalde bijdrage ad EUR 50.